

form for kritik, og der bliver jeg altså nødt til at konstatere, at der er ingen, som på noget tidspunkt har kontaktet mig i al den tid, jeg har haft med Europaudvalget at gøre, om en fælles forespørgsel.

Det, jeg konstaterer, er, at andre partier har stillet forespørgsler på eget initiativ, før vi andre er blevet informeret. De er blevet fremsat i Folketinget, og derfor er det en helt fuldstændig urimelig påstand at komme og sige, at det er mig eller regeringen eller andre, som har brudt nogen praksis. Jeg har ikke noget som helst imod overhovedet, at man laver alle de fælles forespørgsler, det skal være, overhovedet ikke; jeg har bare opfattet det sådan, at det var der andre, der ikke var interesserede i.

Den fg. formand (Grete Schødt):
Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg var lidt overrasket over, at statsministeren – når statsministeren nu endelig vendte tilbage – ikke tog ordet, så vi kunne få svar på alle de spørgsmål, vi har stillet, jeg havde nær sagt for 117. gang. Jeg har i hvert fald stillet mit spørgsmål flere gange: Først til Socialdemokratiets ordfører, så forsøgte jeg at stille det til udenrigsministeren, og nu vil jeg så, som jeg i øvrigt også har gjort i min tale, stille det til statsministeren og prøve at se, om jeg kan få et svar denne gang.

Statsministeren talte flere gange om, at regeringen nu ønskede at gå fra en defensiv til en offensiv EU-politik. Er det kun ord, eller er der et konkret indhold i den ændring? Kan vi forudse, at der nu kommer gang i folkeafstemningerne, eller hvad ligger der i de ord? Hvad betyder de i praksis?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er lidt usikker – ja, nu skal jeg nok passe på, men jeg bliver nødt til at henvende mig til statsministeren, for jeg er lidt usikker på, hvilken procedure jeg skal følge, for at jeg kan komme i en dialog med statsministeren om det, der er på dagsordenen her i dag.

Jeg stillede i mit ordførerindlæg tidligere i eftermiddag en række spørgsmål af meget konkret karakter. Jeg kan selvfølgelig godt stille mig op nu og gentage dem, men jeg synes ærligt talt, det er lidt omsonst, at jeg skal gøre det, i og med at både statsministeren og jeg var til stede i samme lokale, da jeg formulerede spørgsmå-

lene. Derfor håber jeg, at statsministeren har fået dem noteret ned på sit papir – han har noteret flittigt – men hvis statsministeren ønsker det, fordi han ikke har spørgsmålene længere, skal jeg da gerne gentage dem.

Men jeg må ærligt talt sige, jeg synes, det er lidt omsonst, hvis jeg skulle stå her i anden runde og gentage nøjagtig de samme spørgsmål, som jeg stillede i mit første ordførerindlæg, og som jeg ikke fik svar på, fordi statsministeren skulle skynde sig ud af salen.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Er der flere ordførere, der ønsker ordet? (Op-hold). Da der ikke er flere, der har bedt om ordet . . . Undskyld, statsministeren. Der var jeg lige hurtig nok.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Men stadig stor respekt for formanden.

Jeg vil gerne som supplement til de bemærkninger, jeg gjorde tidligere, gøre et par yderligere bemærkninger, og først om den del af debatten, hvor flere ordførere har været inde på citater fra tidligere udtalelser.

Jeg tror, ordførerne fra Enhedslisten og Dansk Folkeparti og også andre har været inde på, hvad det egentlig var, der blev sagt om forbeholdene i forbindelse med Amsterdamtraktaten. Det, der blev sagt, var, at forbeholdene består før, under og efter, og jeg er sikker på, at de politiske ordførere fra partierne her i Folketinget godt kan huske, at lige op til Amsterdamtraktaten var Enhedslistens ordfører i selvsamme højtagtede person – hr. Keld Albrechtsen – og Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, meget, meget interesserede i, om de forbehold nu også bestod efter Amsterdamtraktaten, eller om der ville blive fiflet. Så var det, at jeg og andre sagde: De består både før, under og efter Amsterdamtraktaten. Det tror jeg ingen af de to ordførere kan anfægte.

Derfor ville jeg blive utrolig glad, hvis hr. Keld Albrechtsen heroppefra ville bekræfte, at sådan forholder det sig – at det var i den sammenhæng, vi diskuterede det, det var i den sammenhæng, ordene faldt, og det er i den sammenhæng, citatet skal ses. Hvis det virkelig kan komme på det rene, kan vi jo få en god debat om, hvilken situation forbeholdene er i nu, og så kan vi begynde at diskutere det reelle indhold.

Det andet, jeg godt vil nævne, er, at fru Charlotte Antonsen spurgte mig, hvad det egentlig